

245. Uram, téged tisztellek

Vad Péter Zsigmond

1. U - ram té - ged tisztel - lek
2. Mert te vol - tál Is - te - nem
3. I - gaz - sá - god pa - lást - ját

Mél - tó há - la - a - dás - sal.
A - nyám mé - hé - től fog - va.
Re - ám ki - ter - jesz - tet - ted,

Ál - dom ne - ved, míg é - lek,
Fel - költ a bűn el - le - nem,
Szent - lel - ked - nek ál - dá - sát

4

Szép di - csé - ret - mon - dás - sal,
Hogy tör - be ejt - sen fog - va,
Ben - nem fel - ger - jesz - tet - ted,

És hir - de - tem min - den - nek
De lel - ked en - gem meg - szánt,
Hogy meg - ú - ju - lást ve - gyek:

Nagy vol - tát ke - gyel - med - nek.
Ró - lam min - den tört el - hányt.
Hoz - zád ha - son - ló le - gyek.

245. Uram, téged tisztellek

4. Hát vajon hogy lehetne, Ó, Jézus, te drága kincs, Hogy lelkem ne szeretne,
Holott nálad főbb jó nincs. Csak te vagy a valóság, Út, élet és igazság.

5. Szívem vallástételét Jó lelkiismerettel Megtartom, s adom jelét
Kegyes és szent étellel, Hogy életem folyása Légyen másnak lámpása.

6. Szent lábaidnál ülök, Hallgatok törvényedre, Bűnt utálok, kerülök,
Hogy lehessek kedvedre, S megmutassam valóban: Örül szívem a jóban.

7. Énnékem reménységem Vagyon az én Uramban, Hiszem: lesz üdvösségem,
Csak járjak jó utamban: Ha követem világát, Meglátom szent országát.

